

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 339/2021
02.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела изазивање националне, расне и верске мржње и нетрпељивости из члана 317. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Станислава Јоцковића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду К 184/15 од 20.07.2020. године и Кв 864/20 од 30.12.2020. године, у седници већа одржаној 02.11.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Станислава Јоцковића, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Вишег суда у Новом Саду К 184/15 од 20.07.2020. године и Кв 864/20 од 30.12.2020. године и предмет враћа Вишем суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду К 184/15 од 20.07.2020. године, делимично је усвојен захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Станислава Јоцковића и досуђени трошкови кривичног поступка у укупном износу од 805.105,29 динара на име награде и нужних издатака браниоца за одбрану окривљеног АА у кривичном поступку тог суда К 184/15, на основу овереног специјалног пуномоћја од 15.04.2019. године, а који трошкови падају на терет буџетских средстава Републике Србије. Одбијен је захтев браниоца у делу преко досуђеног износа од 805.105,29 динара, па до тражених 916.833,00 динара, као и захтев за накнаду састава две жалбе на решење о трошковима од 25.12.2019. године и 06.05.2020. године у износу од по 30.000,00 динара. Наложено је рачуноводству Вишег суда у Новом Саду да наведени износ исплати у року од 60 дана од дана правноснажности решења на текући рачун адвоката Станислава Јоцковића, ближе опредељен у изреци решења.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Кв 864/20 од 30.12.2020. године делимично је уважена жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Станислава Јоцковића, решење Вишег суда у Новом Саду К 184/15 од 20.07.2020. године преиначено и одређена исплата трошкова браниоцу окривљеног АА, адвокату Станиславу Јоцковићу у

укупном износу од 833.605,29 динара, док је у непреиначеном делу, жалба одбијена као неоснована.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Станислав Јоцковић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијана решења преиначи, те поред трошкова утврђених другостепеним решењем у износу од 833.605,29 динара, окривљеном досуди и трошкове кривичног поступка на име састава захтева за накнаду трошкова кривичног поступка у износу од 15.000,00 динара, на име састава три жалбе изјављене на решења о трошковима поступка у износу од по 15.000,00 динара и на име састава захтева за заштиту законитости у износу од 60.000,00 динара или побијана решења укине у целини и претмет врати Вишем суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је основан.

Основано бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да су побијана решења донета уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер суд није досудио трошкове поступка на име накнаде за састављање захтева за накнаду трошкова и жалби на решења о трошковима пред Вишим судом у Новом Саду, сматрајући да исти нису предвиђени Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, односно да се не могу сматрати осталим поднесцима, у смислу одредаба Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

По налажењу Врховног касационог суда, поступајући на изнет начин Виши суд у Новом Саду је побијаним решењима учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је, поред осталог, да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, док је у ставу 2. истог члана 261. ЗКП наведено шта трошкови кривичног поступка обухватају, па се у тачки 7) прописује да трошкови кривичног поступка обухватају и награду и нужне издатке браниоца.

Тарифним бројем 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ бр. 121/2012 и 99/2020) у ставу 1. прописано је и означено за које поднеске адвокату припада награда из Тарифног броја 1, док је ставом 2. прописано да адвокату припада 50 % награде из Тарифног броја 1. за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку. Такође, Тарифним бројем 5. у ставу 1.

наведене Тарифе, прописано је и означено за састављање којих правних лекова адвокату припада награда из Тарифног броја 1, док су ставом 2. тог тарифног броја означени правни лекови за чије састављање адвокату припада награда из Тарифног броја 1. увећана за 100 %.

По налажењу Врховног касационог суда, захтев за накнаду трошкова кривичног поступка браниоца окривљеног од 16.04.2019. године, представља поднесак који је сачињен ради остваривања права и интереса окривљеног у поступку. Ово из разлога што поступак за исплату трошкова кривичног поступка не покреће суд по службеној дужности већ је исти инициран управо наведеним захтевом за накнаду трошкова браниоца окривљеног АА. Стога, како награда за састављање захтева за накнаду трошкова кривичног поступка није предвиђена Тарифним бројем 4., то се иста, супротно наводима побијаних решења, има третирати као „остали поднесци у кривичном поступку“, сходно ставу 2. Тарифног броја 4., за чије састављање адвокату припада 50 % накнаде из Тарифног броја 1.

Врховни касациони суд, супротно наводима нижестепеног суда, налази да се жалбе изјављене на решење о трошковима кривичног поступка, такође имају третирати као „остали поднесци“ у кривичном поступку сходно ставу 2. Тарифног броја 4., за чије састављање адвокату припада 50 % накнаде из Тарифног броја 1.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да је Виши суд у Новом Саду побијаним решењима К 184/15 од 20.07.2020. године и Кв 864/20 од 30.12.2020. године, учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, из ког разлога је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Станислава Јоцковића, укинуо у целини побијана решења и предмет вратио Вишем суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

У поновном поступку Виши суд у Новом Саду ће отклонити повреду на коју му је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић